

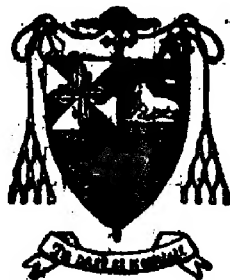
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba
en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden
fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4. Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS

Voor het Brittenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertenties van 1—7 regels f. 0.50: voor el-
ken regel meer 7½ cts.

Fr. Michael Gregorius Vuylsteke,

DOOR DE GENADE GODS EN DE GUNST VAN DEN H. STOEL

Tit Bisschop van Charadrus en Ap. Vic. van Curaçao,

AAN DE PRIESTERS EN DE GELOOVIGEN VAN ZIJN VICARIAAT

Zaligheid in den Heer.

Met dankbare vreugde ontvingen Wij hedenmiddag het bericht, dat wij den nieuwen Opperpriester begroeten mogen in den persoon van Kardinaal ALOYSIUS DELLA CHIESA, Aartsbisschop van Bologna, die den naam heeft gekozen van Benedictus XV.

De aanhankelijkheid, die gij, Beminde Geloovigen, getoond hebt jegens den diep-betreunden Pius X, toen de tijding van Zijn sterven U bereikte en gij werdt uitgenoodigd om deel te nemen aan de lijdensdiensten tot rust zijner ziel, was voor Ons een reden tot groote tevredenheid.

Niet minder zult gij thans Uwe kinderlijke onderwerping toonen aan den nieuwen Paus en U in den geest voor Zijn voeten nederwerpen om Hem Uwe gehoorzaamheid en liefde aan te bieden.

Bovenal echter, laat ons de Goddelijke Voorzienigheid danken, Die ook in deze onrustige tijden de Kerk van Christus niet verlaten heeft en Christus' belofte in vervulling doet gaan: „Ik zal met u zijn tot het einde der tijden.”

Daarom schrijven Wij voor en bepalen:

1o. Dat op den eersten Zondag na ontvangst van dit schrijven na de Hoogmis in alle kerken en openbare kapellen het *Te Deum* zal gezongen worden, om God te danken voor de verkiezing van Paus Benedictus XV.

2o. Dat de priesters in plaats van de imperata *de Spiritu Sancto* zullen bidden de imperata „pro Papa” en dit tot en met ultimo September.

Tevens maken Wij van deze gelegenheid gebruik den Priesters voor te schrijven in de H. Mis, tot spoedig herstel van den vrede, de oratio *pro Pace* te bidden.

En zal dit Ons Herderlijk schrijven op Zondag a. s. in alle kerken en openbare kapellen van Ons Vicariaat worden voorgelezen.

Gegeven te Curaçao op den feestdag van den Heiligen Laurentius Justinianus.

+ fr. MICHAEL GREGORIUS,

Bisschop voornoemd.

NAAR HET GELUK.

(Uit het leven van een bekeerling).

LIX. Tebelsrele.
(vervolg).

In zijn gedicht „Die Götter Griechenlands” zegt Schiller: „Toen deze allen de schoone wereld nog regeerden, ach, wat zag het er toen geheel anders uit; maar om Een enkelen God te verrijken, moest de gehele godenwereld ten gronde gaan.” Om een enkelen God te verrijken? Als wij in de tegenwoordige wereld den afval van het geloof in massa tegelijk aanschouwen, is dan de eene ware God rijker geworden? Hebben dan de menschen de liefde, welken zij den valschen goden toedroegen, overgebracht op den eenen waren God?

De God, die zoozeer de menschen bemindde, moet zelf bedelen om een weinig wederliefde. Als er geen uitverkorenen waren, als wij niet bestonden, zou niemand op aarde Hem liefhebben!

Men kan hierover treuren en jammeren, maar dat helpt allemaal niets; het moet zoo zijn:

Op den dag dat het licht geschenpen werd, viel er ook schaduw over de aarde.....

Heeft de goede God nu ook maar iets gedaan om de schaduw te verwijderen? Neen, want waar licht is, moet schaduw zijn; en al noemt de schaduw zich ook nog zoo gaarne schemerlicht, zij blijft toch immer schaduw.

Op den dag, dat het Geloof geboren werd, kwam er ook ongelooft in de wereld.

Wanneer dat was? Dat was in dien gedenkwaardigen stond, toen de Heer sprak: „Mijn vleesch eet, zal eeuwig leven.” Toen verlieten Hem de eerste ongelovigen met de woorden: „Hoe kan Deze ons zijn vleesch te eten geven?”

En naast dat ongelooft stond het geloof van Simon Petrus: „Heer, wij begrijpen het ook niet, maar omdat Gij het ons gezegd hebt daarom gelooven wij het. Gij hebt de woorden des eeuwigen levens..... Gij zijt de Christus, de Zoon Gods.”

Benedictus

De nieuwe Paus

Habemus Pontificem! heeft het gisteren wederom geklonken vanaf het balkon boven het portaal van den Sint Pieter te Rome. Wij hebben wederom een Paus in Zijne Eminentie Kardinaal ALOYSIUS DELLA CHIESA, Aartsbisschop van Bologna, die den naam heeft aangenomen van Paus BENEDICTUS XV. Met spanning zullen wij zenden den uitlag der pauskeuze hebben afgewacht en met geestdrift den nieuwen Opperpriester hebben begroet.

Kardinaal ALOYSIUS DELLA CHIESA is voor de Romeinen geen onbekend persoon. Jaren lang was Z. E. lid van verschillende kerkelijke congregaties, o. a. een ijverig medewerker op de staatssecretarie van wijlen Kardinaal RAMPOLLA, wiens intieme vriend hij was. Eerst sinds 28 Mei 1914 is de Aartsbisschop van Bologna Kardinaal der H. Roomsche Kerk.

Ook buiten Italië was Mgr. DELLA CHIESA bekend als moedig kampvechter tegen de modernisten.

Volgens de gewone regels komt het conclave der Kardinalen 14 dagen na den dood des Pausen bijeen. Z. H. Paus Pius X. stierf 20 Augustus 1903. Het conclave der Kardinalen werd op 6 September 1903 gehouden.

De laatste Paus die den naam Benedictus droeg was Benedictus XIV, hij regeerde van 1740—1758. Deze heeft veel erfd gevoerd tegen de insinuering der wereldlijke macht in de Kerk.

Met eerbied en vreugde begroeten wij der ons door God gegeven Lelied en hopen, dat Z. H. Paus Benedictus XV de Kerke Gods lang in vrede moge bestuuren.

Gezegend Hij, die komt in den naam des Heeren.

Moge Hij den vrede op aarde brengen!

LUTHER DELLA CHIESA, in de encyclopedie van HERGEN wordt M. GILGOME (JACOBUS) genoemd, werd geboren te Genua, 21 November 1854. De nieuwe Paus is dus nog geen 60 jaar.

In 1902 was hij dienstdoend Geheim-Kamerheer van Z. H. Paus Leo XIII, Paus Pius X benoemde hem als zondag 5 Juli 1906. In tusschen was Mgr. DELLA CHIESA lid van verschillende congregaties te Rome. Substituut en Secretaris,

afdeeling geheimzchrift, van het Staatssecretariaat, Minnsthoudervan de Congregatie de Propaganda Fide, afdeeling Oostersche Ritus, lid der Commissie van goedkeuring der predikers in het Vicariaat van Rome. Hij werd ook benoemd tot eeredoctor van de filosofische faculteit aan het Romeinsch College. In 1907 benoemd tot Aartsbisschop van Bologna, werd Z. H. in Mei 1914 verheven tot het Cardinaat.

De nieuwe Paus is dus wel een persoon, die in den laatste tijd sterk op den voorgrond is getreden.

De oorlog in Europa.

De toestand in Nederland.

Onder afzonderlijk hoofd zullen wij vermelden de militaire maatregelen, welke in Nederland genomen werden van het eerste oogenblik af, dat de toestand als gespannen werd beschouwd; in het hoofdstuk zullen wij te moeten doorgaan met beschrijving van den toestand in Nederland, welke uit de telegrafische berichten valt op te maken.

Uit particuliere berichten vernemen wij, dat Nederland niet meer te berken is; ten deele staat het onder water. Het verkeer met het buitenland is geheel en al stil; dat tusschen de steden in Nederland onderling werd grootendeels gestremd door de mobilisatie. De handel voert zich geknot, de industrie verlamd, doordat de beste, jonge krachten opgeroepen werden voor den militairen dienst, het aantal werklozen wordt daardoor zeer groot. De schrik voor den oorlog zit er overal in en men hoort bijna over niets anders spreken. Overal ontmeest men militairen. Alle weerbare mannen van 18—45 jaar zijn onder de wapenen gevoepen. Onder deze jongemannen heerscht groote geestdrift om het land te dienen en zoo noodig te verdedigen. De taaktafelachtige maatschappijen hebben groote sommen beschikbaar gesteld. De ondersteuningskosten alleen bedragen reeds 300 miljoen. Bovendien voor tegemoetkoming aan de gesloten der dienstplichtigen. De Hollandsche Bank staat zeer sterk en verkeert juist in buitengewoon gunstige conditie. Met dit al het is reeds een groote schadeloosheid voor de Regering en de Burgers, ook al zou Nederland zoo gelukkig blijven van niet in den strijd gewikkeld te worden.

Van Curaçao naar New-Orleans
LANGS EEN OMWEG.
Aangehouden door
J. H. B. GRAVENHORST.

Op een der heuvels in de streek, waar men naar goud gezocht had, staande, zag de kapitein de Sierra Nevada, die vlak bij de stad Santa Martha ligt en bij helder weder duidelijk op twee graden afstands zichtbaar is, in het zonlicht glinsteren.

De sneeuw, die de toppen van dezen berg dekt en in het licht der zon als een ontzettend groote diamant schittert, doordien zij hier en daar grootteelsblokken heeft gevormd, maakt op de bewoners der verzengende lichtstreek een diepen indruk, en de Indianen kan zich niet voorstellen, dat hetgeen daar op de Sierra Nevada schittert, bevroren water is.

Opeens kwam de kapitein op het denkbeeld, nu het werk hier toch gestaakt was en de Indianen die

den. De verdedigingsmaatregelen, de mobilisatie, de uitrusting en voeding van zoveel manschappen vorderen van de Regering buitengewone uitgaven. Voor de Burgers staan de zaken nog slechter. De verdiensten zijn veel minder, de uitgaven veel hooger, door het daardoor worden der levensmiddelen en door de inkwartiering der soldaten. Daar komt nog bij de stille droefheid in de gezinnen wegens afwezigheid van Vader of Zoon, gepaard met stilstand van zaken en verhooring van uitgaven, en de onbestemde angst voor een ongekend gewaar.

Zoo was de toestand in Nederland begin Augustus.

De correspondent van de Londen-sche *Daily Telegraph* schreef 20 Augustus uit Rotterdam over de groote toebereidschapen, welke Nederland maakte om zijn onzijdigheid te verdedigen lange de grenzen. De cavalerie rijdt voortdurend lange de grenzen, terwijl de infanterie de wegen bewaakt. Sterke verscheansingen worden opgeworpen en hier en daar wordt een dootloof van ijsdraad over de wegen gespannen. De troepen zijn samengetrokken in de grens-steden. Alle hinnen, waarlangs een inval gevoerd kan worden, zijn beschermd door zeer moderne forten. De voorbereidingsmaatregelen om het land voor een goed deel onder water te zetten zijn afgeloopen. Rond om de forten zijn de huizen gesloopt, de boomn omgehakt, en werd de oogst binnengehaald om een overhoedschen aanval onmogelijk te maken. Gewapende schepen dekken die punten der rivieren, welke van eenig strategisch belang zijn.

De geheele week wordt verder Nederland niet meer in de telegrammen vermeld. Alleen zegt een bericht uit New York van 20 Augustus, dat een Duitse tweedekker, welke in de richting Antwerpen vloog, beschoten werd door de Holland-sche patroonlije nabij Oostburg (Zeeland), dat de schoten den motor raakten, en den vlieger noodzaakten te landen. De Officier werd gevangen genomen.

Uit de Nederlandsche couranten lezen wij, dat het begin Augustus storm liep van Belgische vluchtelingen in het Zuiden van Limburg en aan de grenzen.

Den telegram gedateerd Amsterdam 19 Augustus bericht, dat vele Belgische vluchtelingen, voornamelijk uit de omstreken van Brussel en Antwerpen, naar Roosendaal zijn gevlucht.

Dat was dus in de dagen, dat Brussel zou worden ingenomen en Antwerpen in staat van beleg was gesteld.

In die dagen werd het oorloggevaar voor Nederland groter, maar

aan den voet der Sierra Nevada wonen, dikkwijls op dien berg goud gevonden hebben, zich daarheen te begeven en zijn geluk daar eens te beproeven.

De gereedschappen werden ingepakt en alles werd weder in gereedheid gebracht om de reis in kano's langs het strand, naar de stad S. H. te ondernemen. Van S. H. zou de men per schepgelegenheid naar Santa Martha verrekken en van daar per muflider naar de Sierra Nevada. Na een verblijf van zes maanden in het land der wilden, verliet de goudzoekers het, en, al mocht het vreemd klinken, in plaats oog blonk een trau bij het afscheid nemen van de goede kennissen. Een der gereedschappen in de kano's geladen waren, nam het personeel daaruit plaats, de zaden werden gehoeven, een Indianen nam het roer, men riep den bekenenden aan land nog een vaartui toe en verliet ongedeerd de plaats, waar men zoo bevreesd aan wal was gestapt.

Vier en twintig uren later landde men te S. H., waar men van de eerste goede gelegenheid gebruik maakte, om naar Sta. Martha te

is sindsdien weer veel verminderd, omdat de groote beweging der strijdende troepen meer in Zuidelijke richting is gegaan en het beleg van Antwerpen al werd opgebroken.

IN BELGIË

is de toestand ook veel veranderd. Dit land werd door de Duitschers eenvoudig geannexeerd als een Duitse Provincie, en de veldmaarschalk Baron von der Goltz als Gouverneur erover aangesteld.

Deze annexatie heeft zich echter hoofdzakelijk bepaald tot de officiële verklaring van Duitsland, op papier, dat België geannexeerd was, dat wil zeggen: opgehouden had een eigen soeverein koninkrijk te wezen, en verlaagd was tot een Duitse provincie van het Keizerrijk.

De Belgen hebben echter getoond nog trouw te blijven aan hun vaderland en koning.

„Toen de groote slag rondom Charleroi 24 Augustus begonnen was, werden de vijandelikheden in het Noorden geschorat. Het schijnt, dat alie Duitse troepen werden samengetrokken bij Charleroi, want we lezen, dat de Belgische troepen een uitval deden uit Antwerpen en de achterhoede der Duitschers aanvielen. Dat gebeurde 25 Augustus. De beweging der Duitse troepen was op dien dag derhalve van Antwerpen af, want uit Antwerpen vielen de Belgen op de achterhoede. De wegtrekkende troepen keerden toen echter terug en begonnen aanvullenderwijze op te treden. Naast de Belgen streken de Fransen en de Engelschen, die te zamen de Duitschers op een afstand wisten te houden. Deze bombardeerden Mechelen, maar de Belgen verjoegen hen en wierpen hen een flink eind terug. Generaal Joffre, bevelvoerder der Fransen, staakte toen de vervolging, omdat hij het beter oordeelde de eenmaal ingenomen stelling te handhaven.

De Duitschers hadden hun best gedaan om tijdens het gevecht de aandacht der Belgen af te leiden; een Zeppelin vloog naar Antwerpen en wierp bommen in de richting van het koninklijk paleis. Dit bleef echter ongedeed, wel werden twee huizen in de nabijheid vernield en een hospitaal, waarbij 7 personen werden gedood en 6 gewond. Toen de Zeppelin terugvloog naar de Duitse linie, werd hij getroffen door het vuur der fortten, daalde, en de 15 mannen, die aan boord van het luchtschip waren, werden gevangen genomen.

Den volgende dag scheen Koning ALBERT van een ander gevoelen dan Generaal Joffre.

Aan het hoofd zijner Belgen deed hij een flinken aanval op de Duitschers nabij Vilvoorden, dicht bij Brussel gelegen, de verschaansingen werden genomen en geslecht en de Duitschers nog verder teruggedreven. Koning ALBERT vestigde zijn hoofdkwartier in Mechelen, waaruit de Duitschers daags te voren verjaagd waren, ook trokken zij weg uit Brussel. Bij Mechelen maakten de Belgen een kanon van groot kaliber buit; een bewijs, dat de Duitschers sneller moesten aftrekken dan hun lief was.

In diezelfde dagen waren de Duitse troepen bezig in de omstreken van Gent en Duinkerke.

Veel succes hebben zij daar niet behaald, want de Engelsche troepen konden in Ostende heimelijk landen en onmiddellijk naar het Zuiden trekken.

Over den slag bij Charleroi hoorden wij zeer weinig. Omdat wij hier een Franschen kabel hebben, is dat wegblijven van berichten over dien grooten veldslag niet zonder betee-

kenis. De geallieerden van Frankrijk, België en Engeland, hebben zeker geen schitterende overwinning behaald, anders zouden wij het wel weten. Overigens moet men niet vergeten, dat dit gevecht geleverd werd over een linie van buitengewone lengte en tusschen miljoenen van strijders.

Vóór het eindresultaat bekend is van dergelijk gevecht, verlopen er ettelijke dagen.

Toch schijnt de beweging der Duitschers naar het Zuiden te gaan en derhalve op een overwinning hunner troepen te wijzen.

Ook de vlucht van Koningin Elizabeth van België naar Engeland is een bewijs, dat de toestand in België gevaarlijk wordt geacht.

Het doel is Parijs te bereiken. Nieuwe Engelsche en Fransche troepen zijn weer naar België gezonden, maar toch schijnt de gevechtlinie meer verplaatst te zijn naar

FRANKRIJK.

Mag men de telegrammen gelooven, dan hadden de Fransen reeds aardige voordeeltjes behaald in den Elzas, maar daar het gevecht van Charleroi van meer algemeen belang was, werden de troepen naar België teruggeroepen. Of die troepen van den Elzas ooit België hebben bereikt, betwijfelen wij wel een weinig. De Kroonprins schijnt op de grenzen van Luxemburg met zijn troepen de Fransen te hebben afgewacht. Nabij Longwy heeft een verschrikkelijke slag plaats gehad, waarbij de Fransen enorme verliezen leden.

Zoo ook werd er gevochten nabij Lille, om de Duitschers weer terug te dringen naar België. Geheel en al gelukt is dit niet, de gevechtellinie schijnt nu meer en meer verplaatst te zullen worden naar Frankrijk.

Een misselijk teeken vinden wij het, dat te midden van deze hoogst gewichtige tijdsomstandigheden de verantwoordelijke personen, de leden van het Ministerie, zijn afgetreden en door nieuwe vervangen, alsmede, dat reeds nu erover gesproken wordt de regeringskantoren over te plaatsen van Parijs naar Bordeaux.

Ook schijnen de laatste Fransche troepen te zijn opgeroepen, reeds tot mannen van 65 jaren.

IN DUITSCHLAND

is de groote beweging thans ook naar België, maar de Russen maken het aan de Oostelijke grenzen toch wel wat te bont, en dwingen de Duitschers ook daarheen meerdere troepen te zenden. Daardoor worden de Duitse troepen in België en Frankrijk natuurlijk meer en meer verzwakt.

Zoo het den Russen gelukt snel voort te rukken, kan dit een heele ommekeer geven aan het oorlogsplan der Duitschers.

Duitsland moet op de eerste plaats door hen verdedigd worden.

De Duitse Keizer is reeds terug moeten gaan naar Duitsland aan het hoofd van een talrijke troepenmacht. Dat is een leelijk teeken. Gaat in Oost-Pruisen anders dan men verwacht had. En, als de Duitschers heelemaal van de Fransche Belgische grens worden gehaald om naar de Russische grenzen te trekken, wijst dat ook op een wijziging van krijgstaetiek. Er zijn onvoorziene omstandigheden in het spel en dat is altijd kwaad.

De Duitse Kroonprins vecht te Longwy. Zijn troepen hebben zich aldaar kranig gedragen. Maar, nu verliest hij een gedeelte zijner soldaten, terwijl de Engelschen en Fransen hun troepenmacht vermeerderen. Een tegen drie zal het niet lang vol kunnen houden. Op de

een plateau, dat ongeveer vijftien honderd voet hoog is, werd gerust en de nacht doorgebracht. Groote vuren werden ontstoken, de hangmatten aan boomen vastgemaakt en het avondmaal gebruikt, waarna men zich ter ruste begaf.

Nadat men eenige uren geslapen had, werd de kapitein door een van de werklieden, die lang in Venezuela gewoond had, wakker gemaakt en verteld, dat er tijgers in de buurt moesten zijn, daar hij duidelijk hun gebrom gehoord had.

Geen der andere werklieden wist welk heest dat gebrom voortbracht. Oogenblikkelijk werd een ieder, die in slaap was, wakker gemaakt en bevolen zijn geweer te laden.

De vuren waren half uitgedoofd en verlichtten het kamp slechts flauw. De beide gidsen werden op verkenning uitgezonden en brachten weldra de tijding, dat er zich eenige tijgers op korten afstand van een der vuren bevonden. Zij zaten op hun achterpooten doodbedaard in het vuur te kijken. Men besloot hen van daar te verdrijven; de beste schutters gingen vooruit en ontbaalden de ongenoodigde bezoekers op zulk een regen van schroot en

hulp van Oostenrijk valt niet veel te rekenen. Die zijn ook al slaags met de Russen en krijgen flink klop. Duitsland staat er slecht voor.

MILITAIRE MAATREGELEN

IN

Nederland.

De Staatscourant van 28 Juli bevat de besluiten van den 27sten Juli tot schorsing van overgang naar de landweer en ontslag uit den dienst bij de militie, en tot schorsing van ontslag van dienstplichtigen bij de landweer.

Men seint uit Tiel, 28 Juli:

Hedenmiddag ontving de aanneemer, de heer A. Jonker, van het departement van Oorlog den last om hedenmiddag om 3 uur gereed te zijn met 100 werklieden om het inundatiekanaal alhier, dat de Waal en de Linge verbindt, (het einde der Hollandsche waterlinie) te openen ten einde het water op een zeker niveau te kunnen brengen.

Toen de heer Jonker de 100 personen bij elkaar had, ontving hij van het departement bevel het openen van het kanaal nog op te schorten en nadere bevelen af te wachten.

Uit Utrecht wordt gemeld, dat van uit de geniekazernes aldaar eenige afdelingen militairen gezonden zijn naar strategische punten in ons land. Kustwachts vertrokken naar Scheveningen, Hoek van Holland, enz.; telegrafisten naar de spoorwegen, zooals te Panterden, Westervoort, Hoek van Holland en IJmuiden, terwijl pioniers, voorzien van springstoffen, naar plaatsen zijn vertrokken waar groote spoorwegbruggen gelegen zijn.

De pioniers bestemd voor Roermond vertrokken in auto's.

Alle genie-soldaten kregen bevel de kazernes niet te verlaten.

Uit 's-Hertogenbosch wordt gemeld, dat de landweer-districtscommandanten een waarschuwing ontvangen hebben voor de grenswachten te 's-Hertogenbosch en Nijmegen. De spoorbruggen te Heusden, Hadel en Ravenstein zijn door detachementen infanterie bezet, elk detachement ter sterkte van 15 manschappen onder bevel van een officier.

Men meldt uit Grave dt. 28 Juli:

De Gele Ridders uit Arnhem, die teruggeroepen zijn, zijn gisterenmiddag bij Overasselt over de brug door de pontonniers gelegd, doorgetrokken naar hun schietoefeningen in Oirschot. Hedenmorgen hebben de pontonniers bij Grave een brug geslagen, waarover de Gele Ridders zullen terugtrekken.

Te Roermond zijn de militairen in de kazernes geconsigneerd. De bruggen over de Maas te Roermond en Buggenum zijn bezet. Dit is ook het geval te Maastricht en te Venlo, waar de militairen in het tramstation zijn ondergebracht.

De troepen, welke in de legerplaats van Harskamp schietoefeningen houden, zijn plotseling naar de garnizoenen teruggeroepen.

De met verlof zijnde leerlingen van de Marine-mechanischenschool zijn per draad naar Hellevoetsluis opgeroepen.

Het Haagsch Correspondentie-bureau meldt 30 Juli:

Hedenvoormiddag werd in verband met den toestand in Europa, aan het Departement van Marine met en onder leiding van den Mi-

kogels, dat zij onder een verschrikkelijk gebrul en gehuil de vlucht namen.

De gidsen verklaarden later, dat deze tijgersoort den mensch niet aanvalt.

De reis werd met het aanbreken van den dag voortgezet en omstreeks den middag had men de goudstreek bereikt, die op drie duizend voeten boven de oppervlakte van de zee gelegen is. Het klimaat was daar, overdag, frisch, 's nachts zelfs dikwerf koud. De Indianen die dezen berg bewonen zijn lichter van kleur dan die van het schiereiland Guagira, zij zijn goede landbouwers en verbouwen Europeesche vruchten en verscheidene koolsoorten. Zij zijn veel beschaafder dan de Indianen der Guagira, hebben goede en vrij groote hutten. Zij zijn goede herboristen en passen zeer dikwijls, met goed gevolg, kruiden toe voor alle soorten van ziekten. Een der merkwaardigste kruiden is die, waarmee zij het goud zacht maken om vervolgens daaraan den vorm te geven, die hun goed dunkt.

De vrouwen dragen als halssieraad stukjes zuiver goud, die zij den vorm van beesten en menschen ge-

nister van Marine, een gemeenschappelijke bespreking gehouden tusschen de commandanten van de Marine te Amsterdam, Hellevoetsluis en Willemsoord, den chef van den Marinestaf, den chef en den sous-chef van den generaal staf der landmacht en de hoofden der militaire afdelingen aan het Departement van Marine.

De conferentie tusschen den Minister van Marine en de hoogste autoriteiten van land- en zeemacht beoogde een bespreking der samenwerking tusschen marine en leger bij eventuele mobilisatie.

De Ministerraad houdt heden zijn gewone wekelijksche vergadering.

Het Haagsch Correspondentie-bureau meldt nader:

De conferentie land- en zeemacht aan het departement van Marine heeft van 11 uur tot 12½ uur geduurd. Daarna was er nog een korte bijeenkomst van den Ministerraad, die hedenmiddag 4 uur weer vergaderde, zooals gemeld.

De Koninklijke boodschap ten geleide van het wetsontwerp, betrekking hebbend op het in dienst houden van de militie op den overgang naar de landweer is heden aan de Tweede Kamer verzonden.

De landweer gedeeltelijk onder de wapenen geroepen.

De Staatscourant van 30 Juli bevat een Koninklijk besluit van den 30sten Juli 1914, dat luidt als volgt: Wij, Wilhelmina, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.,

Op de voordracht van Onzen Raad van Minister van 30 Juli 1914,

Gelet op artikel 11bis der Landweerwet;

Overwegende, dat de in dit artikel bedoelde buitengewone omstandigheden aanwezig zijn;

Overwegende, dat het wenschelijk is, dat over de landweerafdelingen, welke de landweer-grenswacht, de landweerkustwacht en de landweer bewakingsdetachementen vormen, kan worden beschikt;

Hebben goedgevonden en verstaan:

De tot de landweer behoorenden, die deel uitmaken van de landweergrenswacht, de landweerkustwacht en de landweerbewakingsdetachementen, worden onder de wapenen geroepen.

(Artikel 11bis Landweerwet luidt:

„In tijden van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden kan door Ons worden bevolen, dat de landweer in haar geheel, dan wel bepaalde landweerafdelingen of landweerkorpsen, onder de wapenen worden geroepen. Daarbij kunnen een of meer lichtingen, te beginnen met de oudste, van opkomst worden vrijgesteld.”

De Burgemeester van 's-Gravenhage heeft dt. 29 Juli de volgende proclamatie uitgevaardigd:

„De Burgemeester van deze gemeente roept, ingevolge daartoe ontvangen bevel van den Minister van Oorlog, krachtens art. 11bis der Landweerwet, al het tot de landweerkustwacht behoorende personeel op, om heden ten 10 uur namiddag, behoorlijk uitgerust en gewapend, op de aangewezen plaats van opkomst bijeen te komen.”

Men meldt ons nog dt. gisteren uit Den Haag:

Hedenmiddag ten 3¼ uur ging van het Departement van Oorlog telefonisch de opdracht uit aan den burgemeester om de publicatie ter oproeping van de landweerkustwacht, uit te vaardigen.

Twee dagen geleden waren de landweerplichtigen voor deze kust-

geven hebben.

Aan een der kruidenkenners werd de waarde van vier honderd gulden aan goederen, alcohol, kruit en geweren aangeboden, teneinde de plant aan te wijzen, die de eigenschap bezit het goud, dat gedurende de eenige uren in hare bladeren gewikkeld moet blijven, zacht te maken. De man weigerde echter halstarrig en was voor hooger aanbod evenmin over te halen.

De goudzoekers waren in deze streek gelukkig en vonden gedurende de eerste veertien dagen ruim zes en twintig honderd gulden aan goud. Het klimaat op deze hoogte was zacht en aangenaam, zoodat men des avonds, nadat de werkzaamheden afgelopen waren, zich niet afgemat en uitgeput gevoelde.

Na ongeveer twee maanden met afwisselend geluk gewerkt te hebben, deed zich opeens een ongeval voor, waardoor men het werk staakte en zoo spoedig mogelijk de plaats verlaten moest.

Terwijl de goudzoekers op een morgen vroolijk gestemd aan het graven waren, werden zij zeer onverwachts door twee Indianen bezocht, die bijna naakt waren en

wachtdienst reeds aangeschreven zich gereed te houden. Voor deze gemeentebedraagt hun getal 160 die zich hedenavond te 10 uur moeten aandienen op de hooftzakboekje aangewezen plaats aan het strand te Scheveningen.

Aan ieder der onder de wapenen geroepenen is bovendien nog een afzonderlijke herinnering aan hun huis bezorgd.

De enkele onderofficieren van de grenswacht, die hier woonplaats hadden trachten nog hedenavond hun kwartier aan de grenzen te bereiken.

Er was één landweerplichtige, die te Obbicht en Papenhoven bij Sittard, zijn dienst aan de Limburgsche grens moet vervullen.

Veel landweerplichtigen, hoewel niet bij de grens- en kustwacht ingedield, verkeerden in de meening, dat ook zij onder de wapenen moesten komen, ja kleedden zich reeds in uniform.

Aan het bureau Militiezaken der gemeente, op de Nieuwe Markt, werden hun echter inlichtingen gegeven, waaruit kon blijken, dat de oproeping alleen betrekking had op het beperkt getal, hierboven vermeld, voor zooveel betreft Den Haag.

Gedurende den ganschen avond stonden er honderden menschen vóór het bureau samengehoopt.

Uit bovenstaande blijkt tevens, dat van algemeene mobilisatie, welke de oproeping van alle militie- en landweerplichtigen zou omvatten, tot dusver nog geen sprake is.

Nader meldt men ons nog uit Den Haag:

De opkomst van een gedeelte landweertroepen voor de kustbewaking is vlot van stapel geloopt.

Te tien uur waren de 130 daarvoor noodige manschappen aangevaren op de achterplaats van de Oraniekazerne. Op een enkele uitzondering na allen behoorlijk gekleed en uitgerust.

Meisje vrouw bracht haar man en eenig kind bracht zijn vader tot aan de kazernes, alwaar een hartelijk afscheid van het familielid werd genomen.

Te half elf rukte de troep onder bevel van de officieren naar Scheveningen uit.

Bij den uitgang van de kazernes aan de Mauriskade waren duizenden menschen, die de landweerplichtigen met hoera's begroetten en een eindweegs vergezelden.

De buitengewone kalmte en flinkheid, waarmee de troepen opkwamen, trok zeer de aandacht.

De pier te Scheveningen bezet.

Gisteravond arriveerden militairen uit den Haag te Scheveningen om de Pier te doen ontruimen en te bezetten. Na een conferentie der directie met den Minister van Oorlog evenwel werd deze maatregel opgeschort tot 10 uur des avonds. Toen moest het publiek het café en de pier verlaten. Ook aan het hotelpersoneel werd het verder verblijf verboden.

Een detachement grenadiers, onder commando van den 1e luitenant Schaeppman, nam er toen bezit van. De militairen mogen ze niet verlaten; het café is ingericht als verblijfplaats. Er zijn verder maatregelen genomen om zoo noodig de heele pier in de lucht te laten vliegen, daar men vreest, dat ze een geschikte landingsplaats vormt voor den vijand.

Verlenging van dienstdag voor militie en landweer.

Verschenen is een ontwerp van wet, waarbij, overwegende, dat politieke omstandigheden het nemen van bijzondere voorzorgsmaatregelen wenschelijk maken, de ingelijf-

waarvan het geheele lichaam met booze zweeren bedekt was.

De indruk, dien deze lieden, die er afzietelijk uitzagen, op de gouddelvers maakte, was zoodaunig, dat allen als verstomd met de gereschappen in de handen eenige minuten stil bleven staan. Weldra vernam men van hen, dat in de nabijgelegen dorpjes de pokken hevig aan het woeden waren en honderden Indianen daaraan bezweken waren.

De schrik en ontsteltenis die deze tijding onder de werklieden verspreide was van dien aard, dat er geen sprake was om het werk te vervolgen. Men begaf zich gezamenlijk naar den kapitein en verzocht hem dringend, zoo spoedig mogelijk van hier te vertrekken. Hierbij kwam nog, dat Himare in de laatste veertien dagen zeer stil en afgetrokken was en het grootste gedeelte van den dag in haar hangmat doorbracht. Het kind uit de heete en verzengde vlakten der Guagira, gevoelde zich in deze gematigde luchtstreek niet in haar element.

Wordt vervolgd.

vertrekken. Omstreeks vijf ure des namiddags, nadat men te acht ure des morgens R. H. had verlaten met bestemming naar Sta. Martha, werd eensklaps door een stoomboot, die uit het Westen kwam aanstooten, een stopschot gedaan; het schip, waarop de goudzoekers waren, draaide bij, een sloep der stoomboot werd te water gelaten en bracht de mededeeling, dat de haven van Santa Martha geblokkeerd was en men daar niet mocht binnenloopen.

Aan dat verbod werd oogenschiijnlijk gehoor gegeven, men veranderde van koers, doch zoodra het donker werd, zeilde men, vlak bij het land de haven binnen, zonder door het stoomschip gezien te worden.

Te Sta. Martha werd aan den gouverneur der provincie vergunning gevraagd, om naar de goudstreken van de Sierra-Nevada te gaan en daar een onderzoek naar goud en andere metalen te doen. Dat verzoek werd vriendelijk toegestaan en weldra begaf men zich op weg.

Verscheidene muilezels werden gehuurd ten einde de gereedschappen en levensmiddelen te vervoeren. Op

Koningin Wilhelmina, staande voor haar juichende volk, zong, merkbaar bewogen, de vaderlandsche liederen mee. Een spontane uitdrukking van vaderlandsliefde volgde toen Prins Hendrik naast de Koningin staande het Prinsesse optilde en op zijn schouder zette. Aan het gejuich en hoerageroep scheen schier geen einde te komen en eerst toen het Vorstelijk gezin, al maar de menigte groeiende, het Paleis weder was binnengetreden, verspreide zich de menichmenmasse.

